

Mata vinterfåglar

I år har det inte gått åt så mycket fågelmat och jag skall förklara varför. Ofta så kommer det ungefär samma fåglar. Här i Bohuslän har vi talgoxe, blåmes, gråsparv, koltrast, grönfink och oftast någon tillfällig gäst som nötväcka, gröngöling, stenknäck och steglits och så är det hos mig på Köpmansgatan 40, Hunnebostrand.

I år kom en mer ovanlig gäst: svarthätta. Den flyttar normalt rakt söderut över Italien och Sahara till tropiska Afrika om den inte övervintrar i Nordafrika. Den är en sällsynt vintergäst, men med den ökade vintertemperaturer beroende på klimatförsämringen, så är det några enstaka som stannar kvar. Vi fick alltså en sådan och den trivdes gott med de andra fåglarna. Det var en hanne, vilket man såg på den svarta hjässan. Den satt ofta på en lite gren intill huset på natten, gulligt uppburad. Det var väl lite varmare där.

I början på december 2020 kom det en hona med tydligt brunt huvud, som honorna har. De trivdes ihop några dagar, men så började hon jaga bort honom från maten och han satt längre och längre bort för att vara ifred. Då började hon ge sig på de andra fåglarna. Nötväckorna försvann ganska fort. De äter fettet och kommer 2-3 ggr per dag och de trötnade. Vi har 30-50 gråsparvar som kommer i flock, men hon jagade dem som en vilde och idag i slutet av januari har vi bara 3 gråsparvshannar kvar. I mitten av januari anslöt två honor till och nu vidtog den veritabla jakten. Nu får ingen äta havre och solrosfrön längre trots att svarthättorna inte ens äter dem. Stackars gulsparvar respektive talgoxar som älskar just dessa. Följande arter har jagats bort helt: steglits, sidensvans, bofink, större hackspett, svartmes, grönfink och grönsiska. Alla de arterna jagades bort av de tre svarthättorna. Några av koltrastarna har försvunnit, men tre hannar är kvar. Vi brukar ha talltita och stenknäck också, men jag misstänker att de har jagats bort.

Vi har en stor bur av hönsnät för att hålla undan skator, kajor, kråkor och sparvhöken. Nu hängde vi upp sex matare och fyra fettkakor till och tänkte att svarthättegänget klarar väl inte att jaga bort från 10 matare och 5 fettklumpar. Men såklart, det var inget match för detta marodörgäng.

En liten ljusglimt har dykt upp och det är två rödhakar. Där väger det jämt. Rödhakarna är ganska fredliga men mot svarthättegänget ger de sig inte utan vill ha mat.

Årets vintermatning har i sanning varit spännande. Fröätgången har bara varit en bråkdel i vinter. Jag vill ha tillbaka mina vinterfåglar så jag hoppas att klimatet kan förbättras.

Efter alla slagsmål med andra fåglar har svarthättan tappat alla stjärtfjädrar utom en. Höger bild är en tidigare

En sparvhök kollar fågelmatningen och en koltrast har han tagit

Rödhaken har ätit kokosfett och smälter maten